

عنوان مقاله:

کاربرد روانشناسی در تربیت کودک

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی پژوهش های حرفه ای در روانشناسی و مشاوره با رویکرد ازنگاه معلم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

ناهید خواجهی - کارشناس روانشناسی عمومی آموزش و پرورش شهرستان دزپارت

خلاصه مقاله:

روانشناسی کودک یکی از انواع بسیار زیاد شاخه های روانشناسی و یکی از بیشترین زمینه های تخصصی است که مورد مطالعه قرار می گیرد. شاخه روانشناسی کودک به طور خاص بر ذهن و رفتار کودکان از رشد دوران بارداری تا بزرگسالی متمرکز است. روانشناسی کودک نه تنها به رشد جسمی کودکان بلکه به رشد ذهنی، عاطفی و اجتماعی آنها نیز می پردازد. روانشناسی کودک، مطالعه رشد ناخودآگاه و آگاه کودک است. روانشناسان کودک مشاهده می کنند که چگونه کودک با والدین خود، خود و جهان ارتباط برقرار می کند تا رشد ذهنی کودک را بفهمند. چرا روانشناسی کودک اهمیت دارد؟ اهمیت روانشناسی کودک در چیست؟ همه می خواهند فرزندشان رشد سالم داشته باشد، اما همیشه معلوم نیست که آیا رفتار کودک نشانه یک مرحله عادی از رشد است یا نشانه ای از ناهنجاری است. روانشناسان کودک می توانند به شما در درک تفاوت کمک کنند. شناخت الگوهای روانشناختی طبیعی و غیرطبیعی کودک می تواند به والدین کمک کند تا چگونه بهترین ارتباط و برقراری ارتباط با فرزند خود را داشته باشند، به مکانیسم های مقابله فرزند خود برای مدیریت احساسات آموزش دهند و به فرزندشان در هر مرحله جدید رشد و پیشرفت کمک کنند. روانشناسان کودک همچنین می توانند رفتارهای ناهنجار را زود تشخیص دهند، به تشخیص ریشه مسائل رفتاری متداول مانند موضوعات یادگیری، بیش فعالی یا اضطراب کمک کنند و به کودکان کمک می کنند تا اثر صدمات زودرس را التیام بخشند. آنها همچنین می توانند به جلوگیری، ارزیابی و تشخیص تاخیرهای رشد یا ناهنجاری های رشدی مانند اوتیسم کمک کنند.

کلمات کلیدی:

تربیت کودک، روان شناسی، رشد کودک، شیوه های تربیت کودک، نظریه ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1761349>

